

Ráda chodí bez pozvání, kouří, pije bez přestání dál,
ptám se, co zlý jsem udělal.
Tenkrát v létě, krásný večer, najednou sem jenom brečel sám,
bláhový dveře otvíral.

S úsměvem vkráčí neznámá,
nezvaná kráska zamává,
bezcitná láska vyhrává pak o dům dál.

Zlá, krásná, náruživá,
všechny vášně a touhy ty zná.
Běda ti kámo s ní se zaplíst,
nejhůř srdce dát.
Jí se pak těžko kdo ubrání kouzlama,
vím, jak to končí vždy se vrátí odporná.
Zkus se bránit lhostejností.

Dávej dveře na petlice,
vnímej lásku, vnímej srdce své,
vždyť lhostejnost je pokaždé.

Vybírá, koho rozdělí,
pohádky v hádky promění,
není to žádný umění jen to je v ní.

Zlá, krásná, náruživá,
všechny vášně a touhy ty zná.
Běda ti kámo s ní se zaplíst,
nejhůř srdce dát.
Jí se pak těžko kdo ubrání kouzlama,
vím, jak to končí vždy se vrátí odporná.
Zkus se bránit lhostejností.
Lhostejností.
Lhostejností.

Vkráčí neznámá,
nezvaná kráska zamává,
bezcitná láska vyhrává pak o dům dál.

Zlá, krásná, náruživá,
všechny vášně a touhy ty zná.
Běda ti kámo s ní se zaplíst,
nejhůř srdce dát.
Jí se pak těžko kdo ubrání kouzlama,
vím, jak to končí vždy se vrátí odporná.
Zkus se bránit lhostejností.